

מסכת מנחות

פרק יב

א. המנחות והנסכים שנטמאו עד שלא קדשן בפלי, יש להן פדיון. משקדשו בפלי, אין להם פדיון. העופות והעצים והלבונה וכלי שרת, אין להם פדיון, שלא נאמר אלא בהמה:

ב. האומר, הרי עלי במחבת, והביא במרקשת, במרקשת והביא במחבת, מה ששהביא הביא, וידי חובתו לא יצא. זו להביא במחבת, והביא במרקשת, במרקשת, והביא במחבת, הרי זו פסולה. הרי עלי שני עשרונים להביא בכלי אחד, והביא בשני כלים, בשני כלים, והביא בכלי אחד, מה ששהביא הביא, וידי חובתו לא יצא. אלו להביא בכלי אחד, והביא בשני כלים, בשני כלים להביא בכלי אחד, הרי אלו פסולין. הרי עלי שני עשרונים להביא בכלי אחד, והביא בשני כלים, אמרו לו בכלי אחד נדרת, הקריבן בכלי אחד, פשרים, ובשני כלים, פסולין. הרי עלי שני עשרונים להביא בשני כלים, והביא בכלי אחד, אמרו לו, בשני כלים נדרת, הקריבן בשני כלים, פשרים. נתנו בכלי אחד, פשתי מנחות שנתערבו:

ג. הָרִי עָלַי מִנְחָה מִן הַשְּׁעָרִין, יָבִיא מִן הַחֲטִים. קֹמַח, יָבִיא סֶלֶת.
בָּלֹא שָׁמֶן וּלְבוֹנָה, יָבִיא עֲמָה שָׁמֶן וּלְבוֹנָה. חֲצִי עֶשְׂרוֹן, יָבִיא עֶשְׂרוֹן
שָׁלֹם. עֶשְׂרוֹן וּמִחָצָה, יָבִיא שְׁנַיִם. רַבִּי שְׁמַעוֹן פּוֹטֵר, שְׁלֹא הִתְנַדֵּב
כְּדָרָךְ הַמִּתְנַדְּבִים:

ד. מִתְנַדֵּב אָדָם מִנְחָה שֶׁל נְשִׁים עֶשְׂרוֹן, וַיִּמְבִּיא בְּכָלִי אֶחָד. אִם
אָמַר הָרִי עָלַי נְשִׁים וְאֶחָד, מִבִּיא נְשִׁים בְּכָלִי אֶחָד וְאֶחָד בְּכָלִי
אֶחָד, שָׁכֵן צָבוּר מִבִּיא בְּיוֹם טוֹב הָרֹאשׁוֹן שֶׁל חֹג שֶׁחֵל לְהִיּוֹת
בְּשַׁבָּת נְשִׁים וְאֶחָד. דִּיּוֹ לִיחִיד שְׂיֵהָא פְּחוּת מִן הַצָּבוּר אֶחָד. אָמַר
רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְהֵלֵא אֵלָיו לְפָרִים, וְאֵלָיו לְכַבְּשִׁים, וְאֵינָם נִבְלָלִים זֶה
עִם זֶה. אֲלֹא, עַד נְשִׁים יְכוּלִים לְהַבִּיל. אָמְרוּ לוֹ, נְשִׁים נִבְלָלִים,
נְשִׁים וְאֶחָד אֵין נִבְלָלִים. אָמַר לָהֶן, כָּל מִדּוֹת חֲכָמִים כֵּן. בְּאַרְבָּעִים
סָאָה הוּא טוֹבֵל, בְּאַרְבָּעִים סָאָה חֲסֵר קָרְטוּב אֵינוֹ יָכוֹל לְטַבֵּל בָּהֶן.
אֵין מִתְנַדְּבִים לֵג, שְׁנַיִם, וְחֲמִשָּׁה, אֲבָל מִתְנַדְּבִים שְׁלֹשָׁה וְאַרְבָּעָה
וְשִׁשָּׁה, וּמִשְׁשָׁה וּלְמַעֲלָה:

ה. מִתְנַדְּבִים יִז, וְאֵין מִתְנַדְּבִים שָׁמֶן, דִּבְרֵי רַבִּי עֲקִיבָא. רַבִּי
טַרְפוֹן אוֹמֵר, מִתְנַדְּבִים שָׁמֶן. אָמַר רַבִּי טַרְפוֹן, מַה מְצִינוּ בֵּינָן שֶׁבֶּא
חֻבָּה וּבֶא נִדְּבָה, אִף הַשָּׁמֶן בֶּא חֻבָּה וּבֶא נִדְּבָה. אָמַר לוֹ רַבִּי
עֲקִיבָא, לֹא, אִם אֲמַרְתָּ בֵּינָן שָׁכֵן הוּא קָרֵב חֻבָּתוֹ בְּפָנֵי עֲצָמוֹ,
תֹּאמַר בַּשָּׁמֶן שְׂאִינוֹ קָרֵב חֻבָּתוֹ בְּפָנֵי עֲצָמוֹ. אֵין שְׁנַיִם מִתְנַדְּבִים

עֲשֹׂרוֹן אֶחָד, אֲבָל מִתְנַדְבִּים עוֹלָה וְשִׁלְמִים. וּבַעוֹף, אֲפִלּוּ פְּרִידָה
אֶחָד:

מקור: ספריא | Powered by Sefaria.org